

SPYŚ.

DRUHY DESIATOK.

- No. 1. Oj! zyjdy, zyjdy, ty zirońko ta wiecziraja. Dumka z Ukrainy, z pid Umani.
- „ 2. Oj! na hori, ta żeńci żnut! Piśnia kozačka, z pid Konstantynohrada.
- „ 3a Oj! u poli, wpoli, bił' kamiń leżył'. Dumka z Ukrainy, z pid Machniwky.
- „ 3b Oj! u poli, wpoli, bił' kamiń leżył'. Dumka z Wołyni, z pid Staroho - Konstjantynowa.
- „ 4. Oj! czy - ż bo ja, na świti odnaja. Dumka z Podola.
- „ 5. Hej! ja Kozak z Ukrainy. Piśnia Kozacza, z pid Czyhryni.
- „ 6. Ta - j orań muzyk kraj dorohy. Piśnia z pid Radomyśla.
- „ 7. Oj! ty diwczyno zaruczenaja. Dwojnaja Piśnia, z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.
- „ 8. Biđu sobi kupyła, ta za swoji hroszy. Piśnia z pid Owrucza.
- „ 9. Na szczo mene zaczypajesz? Koły swoju myłu majesz! Piśnia z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.
- „ 10. Czoho mene zaczypajesz? Koły swoju myłu majesz! Piśnia z pid Sameczyk.

Persza Sotnia.

Druhy Desiatok.

No. 1.

„Oj! zyjdy, zyjdy, ty zirońko ta weczirnaja!“

Dumka z Ukrainy

(z pid Umani.)

Hołos z Rukopysi J. Witwićkoho.

Andante sostenuto.

Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Oj! zyj - dy, zyj - dy . . . , ty zi - roń - ko
ta we - czir - na - ja . . . , Oj! wyj - dy, wyj - dy,
di - wczy - noń - ko mo - ja wir - na - ja . . . ! Oj! wyj - dy,
wyj - dy, di - wczy - noń - ko mo - ja wir - na - ja . . . !

Rada-b zirka zyjty, czorna chmara taj nastupaje;
Rada-b diwka wyjty, ta matusia jij ne puskaje.

Oj zioczka zyjszła, use pole taj ośwityła;
A diwczyna wyszła, kozaczeńka taj zweselyła.

Oj ty, kozacze, ty chreszczatyj ta barwinoczku!
Chtoż tobi postełe u dorozi ta postileczku?

Oj steletsia meni szypokij lyst' ta burkowyna,
A pid hołowy, hołubaja ta żupanyna.

Oj i czerez mežu zelenyj horoszok postelyusia.
Kozak do diwczyny worohamy ta poklonyusia:

Перша Сотня.

Други Десятокъ.

No. 1.

„Ой зийди, зийди, ти зіронько та вечірняя!“

Думка зъ України

(зъ підъ Умані.)

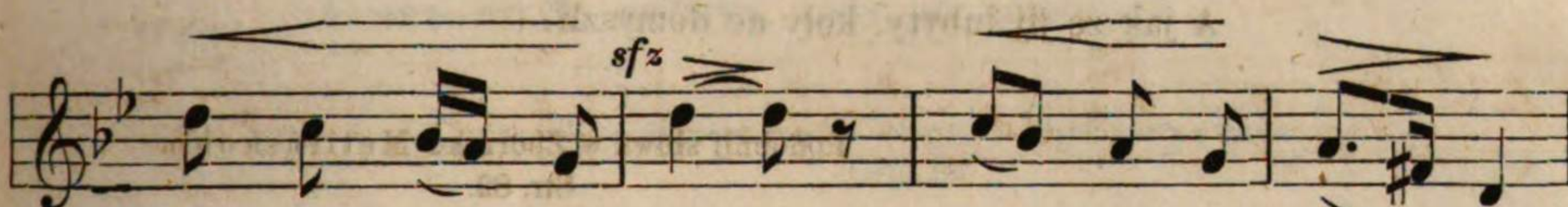
Голосъ зъ Рукописі І. Вітвіцького.

Andante sostenuto.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

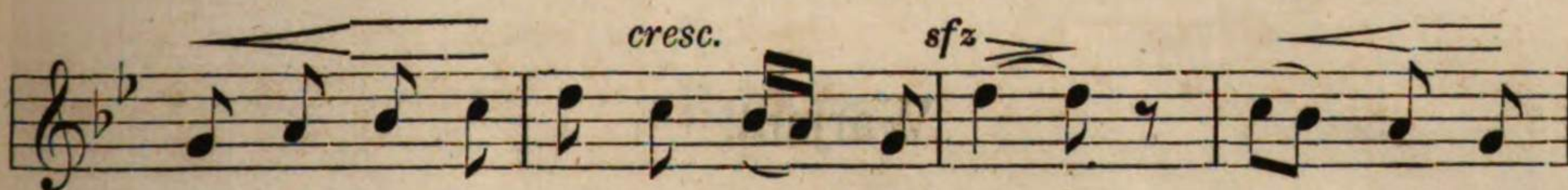

Ой! зий-ди, зий - ди..., ти зі - ронько

та ве - чір - на - я...,

Ой! вий-ди, вий - ди,

ді-вчи-нонь-ко мо - я вір - на - я...!

Ой! вий-ди,

вий - ди, дів-чи-нонь-ко мо - я вір - на - я...!

Рада-бъ зірка зийти, чорна хмара тай наступає;
 Рада-бъ дівка вийти, та матуся їй не пускає.

Ой зірочка зийшла, усе поле тай освітила;
 А дівчина вийшла, козаченька тай звеселила.

Ой ти, козаче, ти хрещатий та барвіночку!
 Хто-жъ тобі постеле у дорозі та постилечку?

Ой стелется мені широкий листъ та бурковина,
 А підъ голови, голубая та жупанина.

Ой і черезъ межу зелений горошокъ постелився.
 Козакъ до дівчини ворогами та поклонився:

Och i pokłoniťsia wy, oj dobryji ludy,
Nechaj moij myłoj tam łeheńko bude;

Och i pokłoniťsia wy, diwczyni nebozi,
A szczo meni dobre u dalekij doroz.

Oj ty, kozacze, szczo ty dumajesz, — hadajesz?
Czomu ne ženyszsia, sobi pary ne szukajesz?

Och! i jak meni parońki szukaty,
Ta ne welyť maty tebe, diwczyno, braty?

Ta ne welyť maty tebe, diwczyno, braty,
Ta welyť meni maty, de czotyry woły, braty;

De czotyry woły i dwa konyka u dyszli, —
A jak że jij lubyty, koły ne domyszli?

Podobnij słowa w Zborniku Metlińskoho.
Str. 82.

Warjant.

Oj zyjdy, zyjdy zirnychko wieczerna —
Oj wyjdy, wyjdy diwczyno susidna!

Oj zyjšla zora wsio pole ośwityła;
Wyjšla diwczyna, serdeńko rozweselyła.

Oj ty diwczyno, ty tychaja pohodońko,
Dajże my si czuty jak pidesz po wodońku;

Oj ne tak po wodu, jak pidesz z wodoju,
Postaw konowki, pohowory zo mnoju.

Podobnij słowa w Zborniku Żegota Pauli.
Cz. I. Str. 46.

Охъ і поклониться ви, ой добріі люди,
Нехай моїй милоїй тамъ легенько буде;

Охъ і поклониться ви, дівчині небозі,
А що мені добре въ далекій дорозі.

Ой ти, козаче, що ти думаешъ, — гадаешъ?
Чому не женишся, собі пари не шукаешъ?

Охъ! і якъ мені паронькі шукати,
Та не велить мати тебе, дівчино, брати?

Та не велить мати тебе, дівчино, брати,
Та велить міні мати, де чотири воли, брати;

Де чотири воли і два коника въ дишлі, —
А якъ же їй любити, коли не домишлі?

Подобній слова въ Зборніку Метлінського.
Стр. 82.

Варянтъ.

Ой зйди, зйди зирничко вечерна —
Ой вийди, вийди дівчино сусідна!

Ой зийшла зора всё поле осьвітила;
Вийшла дівчина, серденько розвеселила.

Ой ти дівчино, ти тихая погонько,
Дайже ми сі чути якъ підешъ по водоньку;

Ой не такъ по воду, якъ підешъ зъ водою,
Поставъ коновкі, поговори зо мною.

Подобній слова въ Зборніку у Жегота Паули.
Ч. I. Стр. 46.

Persza Sotnia.

Druhy Desiatok.

No. 2.

„Oj na hori ta żeńci żnut’!“

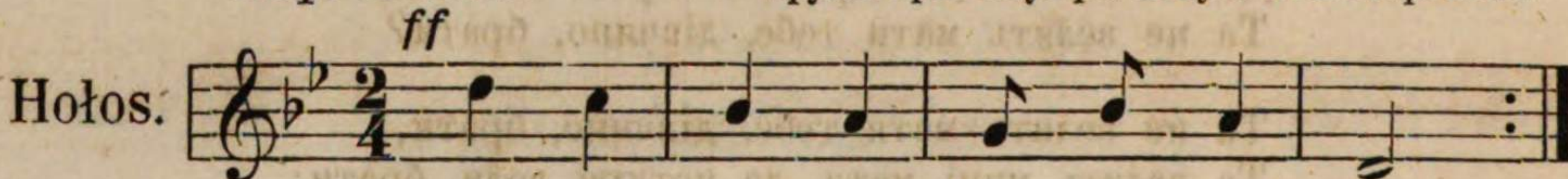
Piśnia Kozacka

(z pid Konstantynohrada.)

Hołos spiwaŭ Hreh. Iw. Popow.

Tempo marziale.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Oj na ho - ri ta żeń - ci żnut’!

A po pid ho - ro - ju, do - łom, do - ły - no - ju

ko - za - ki j - dut’! ko - za - ki j - dut’!

Po peredu Doroszeńko
Wede swoje wijsko,
Wede zaporożke
Choroszeńko.

Po seredyni pan Chorunżyj
Pid nym konyczeńko,
Pid nym woroneńkij
Sylnyj dużyj.

A po zadi Sahajdacznyj,
Szczu prominiaŭ żinku
Na tiutiun, ta lulku;
Neobacznyj.

Hej! wernysia Sahajdacznyj!
Woźmy swoju żinku,
Widdaj tiutiun, — lulku,
Neobacznyj.

Meni z żinkoju ne wozytsia
A tiutiun, ta lulka
Kozaku w dorozi
Znadobytsia.

Hej! chto w lisi obizwysia!
Ta wykreszem ohniu,
Zapałymo lulki;
Ne żurysia!

Перша Сотня.

Други Десятокъ.

No. 2.

„Ой на горі та женьці жнуть!“

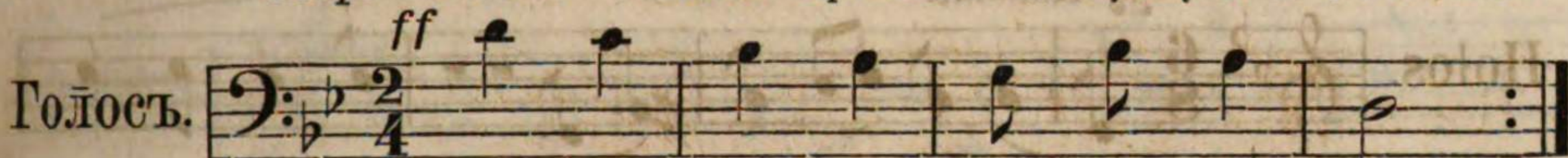
Пісня Козацька

(зъ підъ Константинограда)

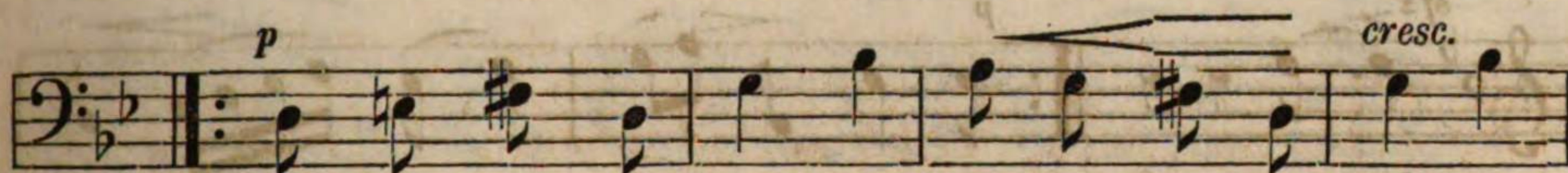
Голосъ співавъ Грег. Ів. Поповъ.

Tempo marziale.

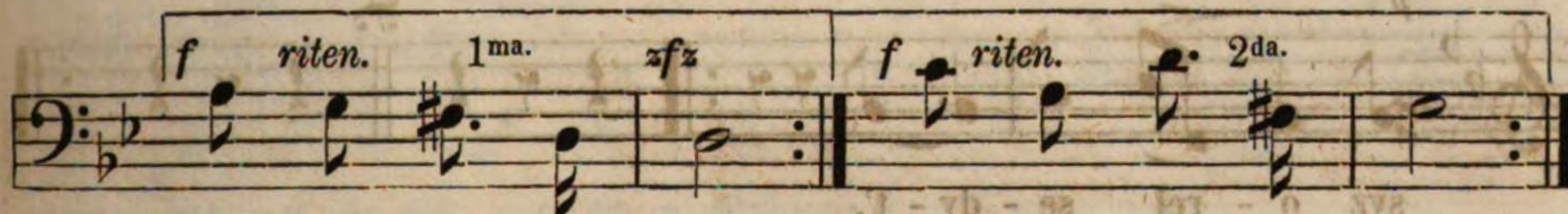
Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Ой на го - рі та женьці жнуть!

А по підъ го - ро - ю, до-ломъ, до-ли- - но - ю

ко - за - ки й - дуть!

ко - за - ки й - дуть!

По переду Дорошенько
Веде своє військо,
Веде запорожъке
Хорошенько.

Гей, вернися Сагайдачний!
Возьми свою жінку,
Віддай тютюнъ, — люлку;
Необачний.

По середині панъ хорунжий
Підъ нимъ кониченько,
Підъ нимъ вороненькій
Силний дужий.

Мені зъ жінкою не возится
А тютюнъ, та люлка,
Козаку въ дорозі
Знадобится.

А по заді Сагайдачний,
Що промінявъ жінку
На тютюнъ, та люлку;
Необачний.

Гей хто въ лісі обізвися!
Та викрешемъ огню,
Запалимо люлкі;
Не журися!

Persza Sotnia.

Druhy Desiatok.

No. 3 (a).

„Oj! u poli, w poli, bił kamin leży!”

Dumka z Ukrainy

(z pid Machniwky.)

Spiwała W. Jaźwińska.

Spysań i perełožyń pid muzyku Ant. Kocypiński.

♩ Andante.

Hołos.

O - j! u po - li, w po-li, bił ka - miń le-
 O - ń! y po - li, w po-li bił ka - miń le-
 ży - t', a na to - mu ka - mi - ne - wi,
 жи - ть а на то - му ка - ми - не - ві,
 syz o - reł se - dy - t'.
 сизъ о - релъ се - ди - ть!

Oj! sedyt' że win sedyt', dumku dumaje,

: Ide kozak z Ukrainy orła pytaje: :|

Czy buń ty syzyj orle w mojij storoni,

: A czy tużył moja myła teper po myni? —:|

Tużył, tużył, tużył i w liżku leżył,

: A prawou ruczeńkoju za serce sia derżył.:|

Poletiu syzyj oreł ta-j siu na tynu:

: Wyjdy, wyjdy diwczyñońko szczoś tobi skażu; :|

Wyjdy diwczyñońko, skażu tobi wiść:

: Ide myłyj z Ukrainy, bude w tebe hiść.:|

Wstała diwczyñońka jak neležała,

: A wsi swoji wirni słuchy porozbużała —:|

Wstawajte wirni słuchy, świtite swiczi,

: Nechaj że ja podywłusia myłomu w occhi: :|

Czohoż ty mij myłenkij, na lyczku zmarniu?

: — Za toboju, serce moje, szczom dawno wydłu. —:|

Czohoż ty moja myła, tak izmarniła?

: — Za toboju, mij myłenkij, dawno wydała. —:|

Други Десятокъ.

No. 3 (b).

„Ой у полі, въ полі, біл камінь лежить!“

Думка зъ Воїни

(зъ підъ Старого - Константинова.)

Голосъ співавъ Ле. Завацькій.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Ој! и ро - лі, в ро - лі, біл' ка - мің ле-
Ой! у по - лі, вѣ по - лі, біл ка - мінь ле-

зу - т', а на то - му ка - мі - не - ві,
жи - ть, а на то - му ка - мі - не - ві,

syz o - reł se - dyt'.
сизъ о - рел се - дить.

Ой! сидить же вінъ сидить, думку думає,
: Іде козакъ зъ України орла питає: :
Чи бувъ ти сизий орле въ моїй стороні,
: А чи тужить моя мила теперъ по мині? — :
Тужить, тужить, тужить і въ ліжку лежить,
: А правою рученькою за серце ся держить. :
Поїетівъ сизия орелъ та-й сівъ на тину:
: Вийди, вийди дівчинонько щось тобі скажу: :
Вийди дівчинонько, скажу тобі вість:
: Іде милий зъ України, буде въ тебе гість. :
Встала дівчинонька якъ нележала,
: А всі свої вірні слуги, порозбужала — :
Вставайте вірні слуги, світїте свічі,
: Нехай же я подивлю-ся милому въ очі! :
Чого-жъ ти мій миленькій, на личку змарнівъ?
: — За тобою, серце мое, щомъ давно видівъ, :
Чого-жъ ти моя мила, такъ измарніла?
: — За тобою, мій миленькій, давно виділа. :
:

Persza Sotnia.

Druhy Desiatok.

No. 4.

„Oj! czy-ż bo ja na świti odnaja?“

Dumka z Podola.

Hołos z rukopysi M. Wyhorniückoho.

Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Andante.

Hołos.

Oj! czy - ż bo ja, oj! czy - ż bo ja

na świ - ti od - na - ja; za szczo-ż bo ja,

dan - do. *più animato.* *à tempo.*

za szczo-ż bo ja, ta - ka - ja ne - szcza - sna - ja?

Neszczasływam sia wrodyła, nieszczasływa zhynu,
Porodyła mene maty w łychuju hodynu.

Czy ty mene, moja maty, w Cerkwu ne nosyła,
Szczoty meni, moja maty, doli ne wprosyła?

I w Cerkowu tebe nosyła, Bohu mołyła sia,
Taka tobi, moja doniu, dola sudyła sia. —

Czy ty mene, moja maty, w lubci ne kupala,
Szczoty meni, moja maty, doli ne whadała?

Łuczcze buło, moja maty, w kupeli załyty,
Nisz takuju nieszczasnuju na świti łeszyty!

Oj ty, Boże myłostywyj! czy to twoja wola
Szczoby mene na sim świti pobyła zła dola?

Oj ty, Boże myłostywyj! czy to twoja syła?
Czy jest że hde druha taka, jak ja nieszczasływa?

Wse-ż ja bacz na sim świti, szczo wse meni hore; —
Pryjde my sia utopyty w hłybokoje more. —

Oj ty, Boże myłostywyj! światyj Mykołaju,
Ne rozłuczaj że mene z tim kotroho kochaju.

Podobnij słowa w Zborniku Waćława z Oleska.

Перша Сотня.

Други Десятокъ.

No. 4.

„Ой! чи-жъ бо я на світі одна?“

Думка зъ Подоля.

Голосъ зъ рукописі М. Вигорніцького!

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Andante.

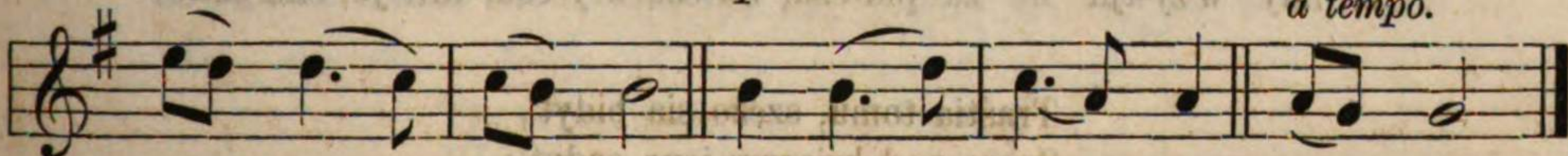
Голосъ.

Ой! чи - жъ бо я, ой! чи - жъ бо я

на сві - ті од - на - я, за що - жъ бо я,

*dan - do.**più animato.**à tempo.*

за що - жъ бо - я, та - ка - я не - ща - сна - я?

Нещасливамъ ся вродила, нещаслива згину,
Породила мене мати въ лихую годину.

Чи ти мене, моя мати, въ Церкву неносила,
Що ти мені, моя мати, долі не впросила?

И въ Церкову тебе носила, Богу молилася,
Така тобі, моя доню, доля судилася.

Чи ти мене, моя мати, въ любці не купала,
Що ти мені, моя мати, долі не вгадала?

Лучче було, моя мати, въ купелі залити,
Ніжъ такую нещасную на світі лешити!

Ой ти, Боже милостивий! чи то твоя воля,
Щоби мене на сімъ світі побила зла доля?

Ой ти, Боже милостивий! чи то твоя сила?

Чи єсть же где друга така, якъ я нещаслива?

Все-жъ я бачу на сімъ світі, що все мені горе;—
Прійде ми ся утопити въ глибокое море.

Ой ти, Боже милостивий! святий Миколаю,
Не розлучай же мене зъ тімъ котрого кохаю.

Подобні слова въ Зборнику Вацьлава зъ Олеска.

Persza Sotnia.

Druhy Desiatok.

No. 5.

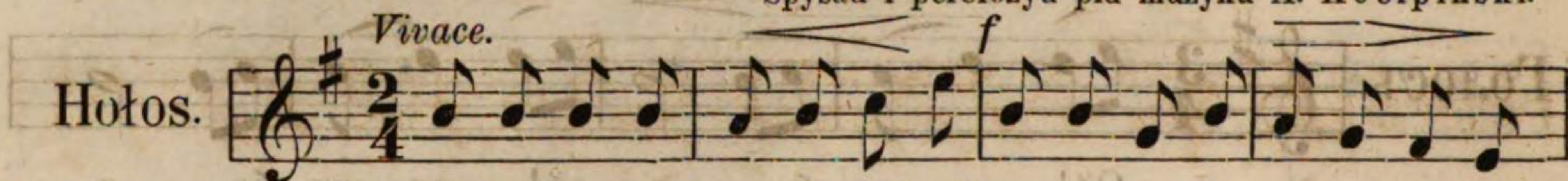
„Hej! ja kozak z Ukrainy!“

Piśnia Kozacka

(z pid Czychryni.)

Hołos spiwaŭ Jul. Czajkowski.

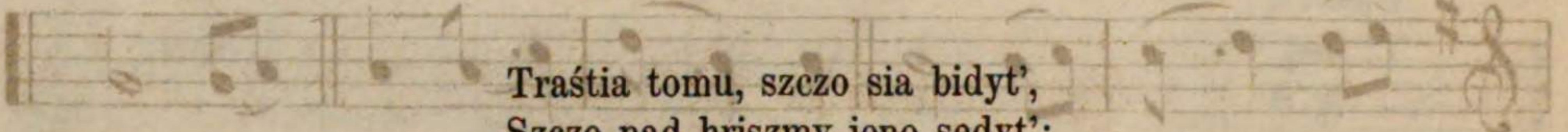
Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Hej! ja kozak z U-kra- i - ny, ko-zak z ro-du, ko-zak z mi-ny!

Ni-hdy w ży-tju ne za-pła-czu, hu-czu, kry-czu, hra-ju, ska-czu!

Traśtia tomu, szczo sia bidyť,
 Szczo nad hriszmy jeno sedyt';
 Ne z rozkoszi tilko z bidy,
 Tnu hołubcia, jdu w prysidy.

Czoho-ż ty sia zażuryła,
 Skaży meni moja myła?
 Ne welyka serciu tuha,
 Ty ne budesz, -- bude druha.

Bodaj nasze Zaporize!
 Chocz nahajka płeczi zriże;
 Kozak na te ne zapłacze,
 Hukne, krykne, hraje, skacze.

Ot tak u nas czabaraszky,
 Chocz po pid stił, to wse w raczky;
 To na palciach, to w prysidy.
 To do korczmy, to w susidy.

Takij że samij słowa w Zborniku Waćława
 z Oleska. Str. 202.

Перша Сотня.

Други Десятокъ.

No. 5.

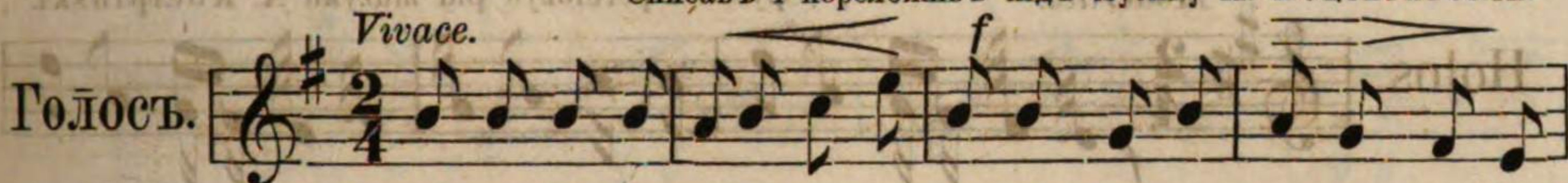
„Гей! я козакъ зъ України!“

Пісьня Козацька

(зъ підъ Чихрині.)

Голосъ співавъ Ю. Чайковскій.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

Гей! я козакъ зъ У-країни, козакъ зъ ро-ду, козакъ зъ мі-ни!

Ні-гди въ житю не-за-пла-чу, гу-чу, кри-чу, гра-ю, ска-чу!

Трастя тому, що ся бідить,
Що надъ грішми ено сидить;
Не зъ розкоші тілко зъ біди,
Тну голубця, йду въ присіди.

Чого-жъ ти ся зажурила,
Скажи мені моя мила?
Не велика серцю туга,
Ти не будешъ, — буде друга.

Бодай наше Запоріже!
Хочъ нагайка плечі зріже;
Козакъ на те не заплаче,
Гукне, крикне, грає, скаче.

Отъ такъ у насъ чабарашки,
Хочъ по підъ стіл, то все въ рачки;
То на палцяхъ, то въ присіди,
То до корчми, то въ сусіди.

Такий же самій слова въ Зборніку Вацьлава
зъ Олеска. Стр. 202.

Persza Sotnia.

Druhy Desiatok.

No. 6.

„Ta-j oraŭ muzyk kraj dorohy!“

Пісня

(z pid Radomyśli.)

Hołos spiwau Jul. Czajkowski.

Moderato.

Spysau i perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Ta w joho woły krutorohi;

Hej! sob! ptr! hej! sob! ptr!

Krutorohi!

A pohonyczy czornobrowi;

Hej! sob! ptr! hej! sob! ptr!

Czornobrowi!

Powisyły torbu na berezi;

Hej! sob! ptr! hej! sob! ptr!

Na berezi!

Ta ne porożniu z pyrohamy!

Hej! sob! ptr! hej! sob! ptr!

Z pyrohamy!

Iszły diwki ta za hrybamy;

Hej! sob! ptr! hej! sob! ptr!

Za hrybamy!

Ta wony joho torbu wkrały;

Hej! sob! ptr! hej! sob! ptr!

Torbu wkrały!

Ta ne porożniu z pyrohamy;

Hej! sob! ptr! hej! sob! ptr!

Z pyrohamy!

Ta naczyneny Horobciamy;

Hej! sob! ptr! hej! sob! ptr!

Horobciamy.

Перша Сотня.

Други Десятокъ.

No. 6.

„Та-й оравъ мужикъ край дороги!“

Пісня

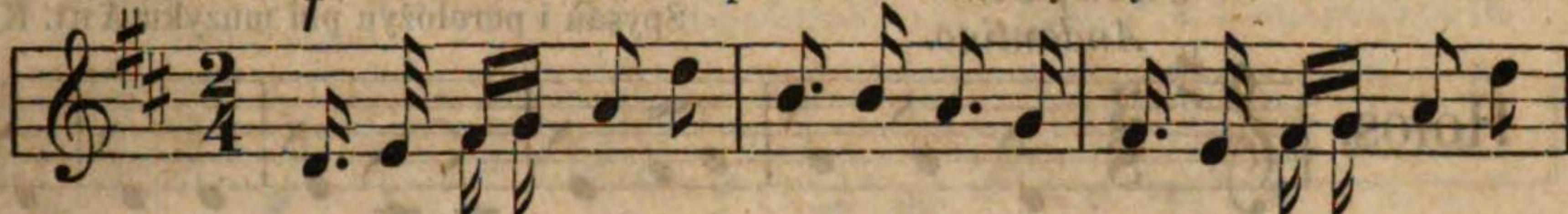
(зъ підъ Радомислі.)

Голосъ співавъ Ю. Чайковскій.

Moderato.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

Голосъ.

Та-й о - равъ му-жикъ край до-ро-ги, та-й о - равъ мужикъ

край до-ро-ги: Гей! собъ! птръ! гей! собъ! птръ! край доро - ги!

Та въ ёго воли круторогі.

Гей! собъ! птръ! гей! собъ! птръ!

Круторогі!

А погоничі чорноброві;

Гей! собъ! птръ! гей! собъ! птръ!

Чорноброві!

Повісили торбу на березі;

Гей! собъ! птръ! гей! собъ! птръ!

На березі!

Та не порожню съ пирогами;

Гей! собъ! птръ! гей! собъ! птръ!

Зъ пирогами!

Йшли дівкі та за грибами;

Гей! собъ! птръ! гей! собъ! птръ!

За грибами!

Та вони ёго торбу вкрали;

Гей! собъ! птръ! гей! собъ! птръ!

Торбу вкрали!

Та не порожню зъ пирогами,

Гей! собъ! птръ! гей! собъ! птръ!

Зъ пирогами!

Та начинені Горобцями.

Гей! собъ! птръ! гей! собъ! птръ!

Горобцями!

Persza Sotnia.

Druhy Desiatok.

No. 7.

„Oj! ty diwczyno zaruczenaja.“

Dwojnaja piśnia

(z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.)

Hołos spiwaŭ p. M a n a s t e r s k i.

Chłopeć.

Andantino.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku Ant. Kocipiński.

Hołos.

Oj! ty diw - czy - no za - ru - cze - na - ja, czo - ho - ż' ty

Diwczyna.

cho - dysz za - smu - cze - na - ja? Och! jak że my - ni

smu - tni ne - bu - ty, ko - ho ja lu - blu tru - dno za - bu - ty.

Chłopeć. Oj! ty diwczyno, czorniji occhi
I w deń sia żurysz i ne spysz w noczi.

Diwczyna. |: Czorniji oczy prynadu dały
Duszu i tiło wraz z żitjom wiały.:|

Chłopeć. Oj! ty diwczyno, słowamy błudysz,
Sama ne znajesz, koho ty lubysz?

Diwczyna. |: Oj! znaju, znaju, koho kochaju,
Tilko ne znaju, z kim żyty maju.:|

Podobni słowa w Zborniku u Waćława
z Oleska. Str. 217.

Перша Сотня.

Други Десятокъ.

No. 7.

„Ой! ти дівчино зарученая.“

Двойная пісня

(зъ підъ Цілківецъ надъ Смотричомъ.)

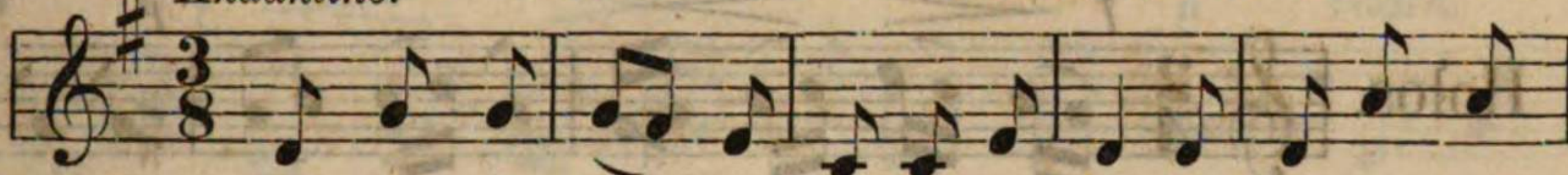
Голосъ співавъ п. Манастирскій.

Хлопець.

Andantino.

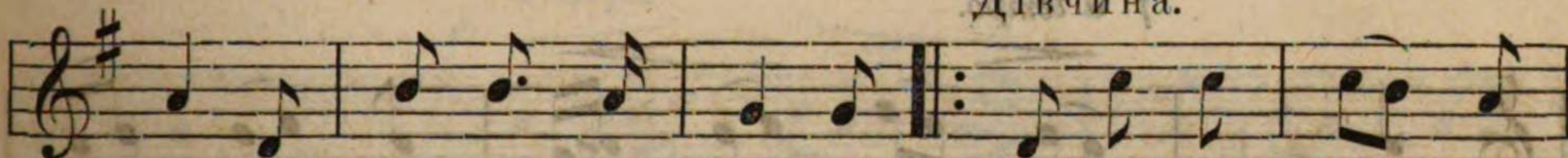
Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

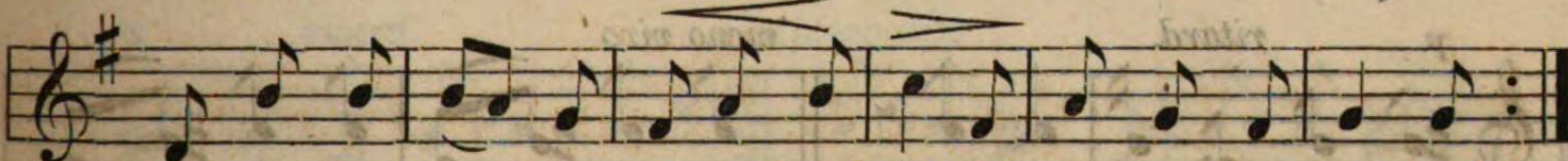

Ой! ти дів-чи - но за-ру-че - на-я, чо-гожъ ти

Дівчина.

хо-дишъ за - сму - че - на - я? Охъ! якъ же ми - ні

сму-тні не - бу - ти, ко-го я люблю тру-дно-за - бу - ти.

Хлопець. Ой! ти дівчино, чорнії очі

І въ день ся журишъ і не спишъ въ ночі.

Дівчина. : Чорнії очі принаду дали,

Душу і тіло вразъ зъ житємъ взяли:

Хлопець. Ой! ти, дівчино, словами блудишъ,

Сама не знаєшъ, кого ти любишъ?

Дівчина. : Ой! знаю, знаю, кого кохаю,

Тільки не знаю, зъ кімъ жити маю.:

Подобні слова въ Зборніку у Вацьлава
зъ Олеска. Стр. 217.

Persza Sotnia.

Druhy Desiatok.

No. 8.

„Bidu sobi kupyla.

Piśnia

(z pid Owrucza.)

Hołos spiwala W. K r a s i ć k a.

Allegro moderato.

Spysaŭ i perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

f *ritard.* *p*

Bi - du so - bi ku - py - ła ta za swo - ji

f *à tempo.*

hro - szy; ka - żut bi - du lu - by - ty

p *ritard.* *meno vivo*

bi - da ne cho - ro - szy; I kry - wy - j, i śli - py - j,

sf *à tempo.*

szcze do to - ho hor - ba - ty; jak sia sta - ne

f

tri - po - ta - ty, tre - ba z cha - ty u - ti - ka - ty.

Ja w nedilu pjana buła,
 W poniedziałek spała:
 A w wtorek snopiw sorok,
 Pszenicy nażała;
 W seredu suszyła;
 W cztetwer mołotyła;
 A w piatnyciu prodawała;
 W sobotu propyla.

Перша Сотня.

Други Десятокъ.

No. 8.

„Біду собі кушила.“

Пісня

(зъ підъ Овруча.)

Голосъ співала В. Красіцька.

Allegro moderato.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

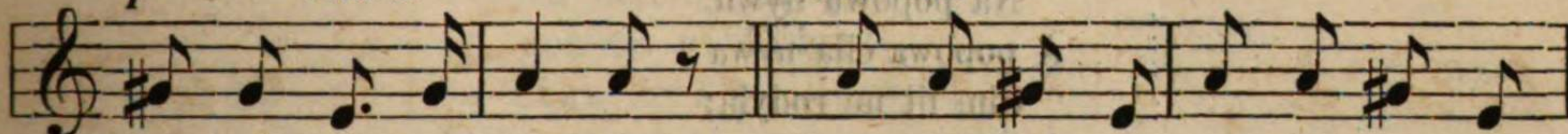
Голосъ.

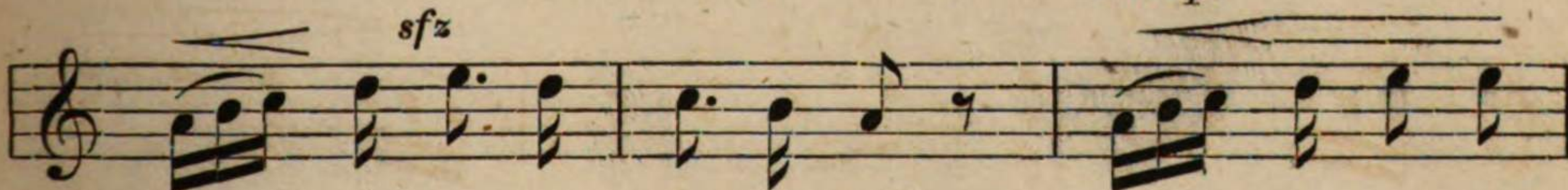
Бі - ду со - бі ку - пи - ла та за сво - йі

à tempo.

гро - ши; ка - жуть бі - ду лю - би - ти

*p**ritard.**meno vivo*

бі - да не - хо - ро - ши; І кри - ви - й, і слі - пи - й,

à tempo.

ще до то - го гор - ба - ти; якъ ся ста - не

трі - по - та - ти, тре - ба зъ ха - ти у - ті - ка - ти.

Я въ неділю п'яна була,
 Въ понеділокъ спала:
 А въ вівторокъ снопівъ сорокъ,
 Пшениці нажала;
 Въ середу сушила;
 Въ четверъ молотила;
 А въ п'ятницю продавала;
 Въ суботу пронила.

Za szczo-ż' mene mużu bjesz,
Za jakiji wczynki?

Czy ja tobi ne napriała,
Za rik dwa poczynki?

Ne sama ja priała:

Priały pomicznyci,

To za muku, to za tisto,

To za palanyci.

Czy ja tobi ne žinka,

Czy ne hospodynja?

Try dni chaty ne meła,

Šmittja po kolina.

Choť i budu ja mesty,

To ne budu je nesty;

Kupy mużu wizoczok,

Budem smittja wezty.

Kupy mużu wizoczok,

I sywu kobyłu,

Wywezemo šmittjaczko:

Na popowu nywu.

A popowa ciła nywa

Sim lit ne rodyła;

Jak wywezły chwuru šmittja,

Pszenicia wrodyła.

За що-жъ' мене мужу б'єшъ,
За якій вчинкі?

Чи я тобі не нап'яла,
За рікъ два починкі?

Не сама я п'яла:

П'яли помічниці,
То за муку, то за тісто,
То за паляниці.

Чи я тобі не жінка,
Чи не господиня?

Три дні хати не м'єла,
Смітя по коліна.

Хоть і буду я мести,
То не буду е нести;

Купи мужу візочокъ,
Будемъ сміття везти.

Купи мужу візочокъ,

І сиву кобилу,

Вивеземо сміттячко:

На попову ниву.

А попова ціла нива

Сімъ літъ не родила;

Якъ вивезли хвурку сміття,

Пшениця вродила.

Persza Sotnia.

Druhy Desiatok.

No. 9.

„Na szczo mene zaczypajesz!“

Dwojnaja piśnia

(z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.)

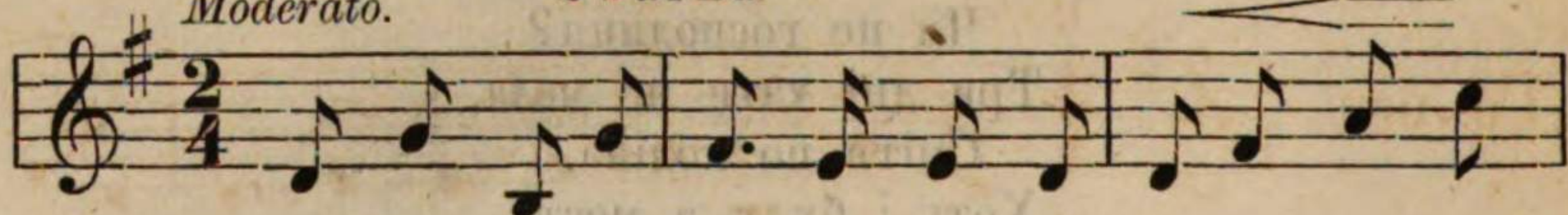
Hołos spiwaŭ p. M a n a s t e r s k i.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

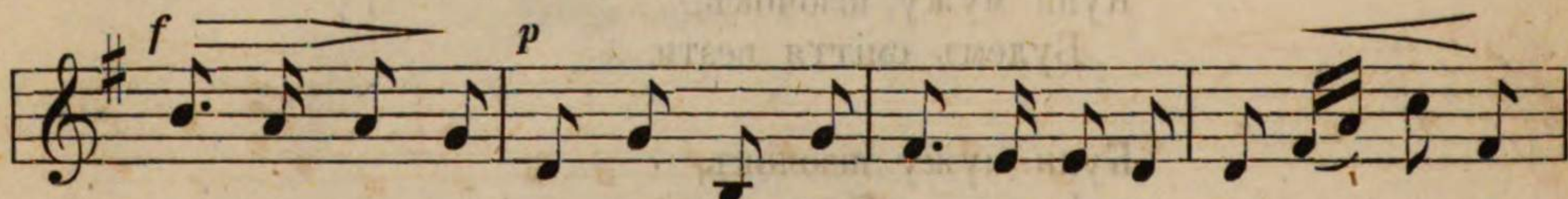
Diwczyna.
Moderato.

Swarka.

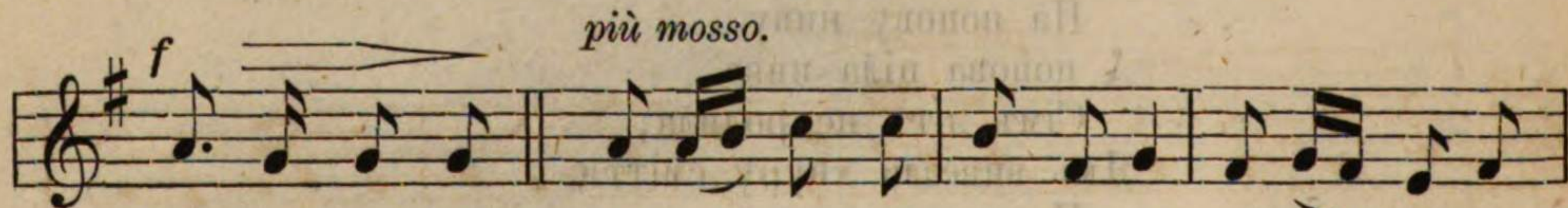
Hołos.

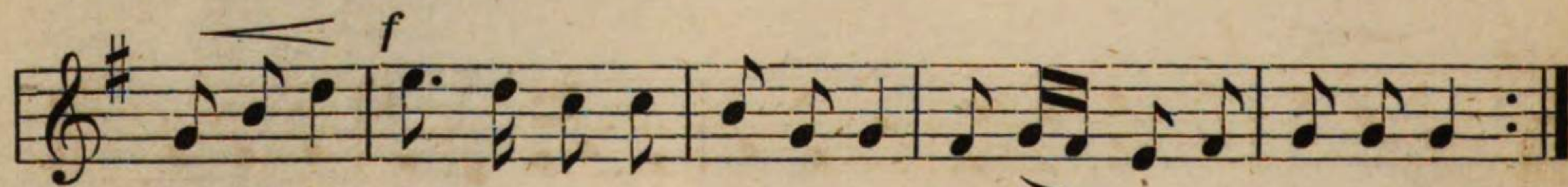
Na szczo me-ne za - czy - pa-jesz? Ko-ły swo - ju

my - łu ma - jesz; szczo deń in - szyj pry - sia ha-jesz, two-ju ru - ku

wid-da - wa - jesz. Ja ne cho - czu tak, jak ty, po dwóch ra - zom

lu - by - ty. Ja ne chocz u tak, jak ty, po dwóch ra-zom lu - by - ty!

Susida meni kazała,
Szczo wid tebe perstiń mała,
Handzi byndu obiciaweś,
Naści wineć widobraweś.

Ja ne chocz u tak, jak ty,
Po dwóch razem lubyty.

Ludy meni howoryły,
Szczo z toboju w świt chodyły;
W koźnim misteczku nowaja,
Wyhladaje tia myłaja.

Ja ne chocz u tak, jak ty,
Po dwóch razem lubyty.

W korczeni z czużymy hulajesz!
Swoju myłu zabuwajesz;
Lubci twoji każut' ludy,
Kołyś z toboju nuźda bude.
Ja ne chocz u tak, jak ty,
Po dwóch razem lubyty.

Перша Сотня.

Други Десятокъ.

No. 9.

„На що мене зачіпаєшъ?“

Двойная пісня

(зъ підъ Цілківецъ надъ Смотричомъ.)

Голосъ співавъ п. Манастирскій.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Дівчина.

Сварка.

Moderato.

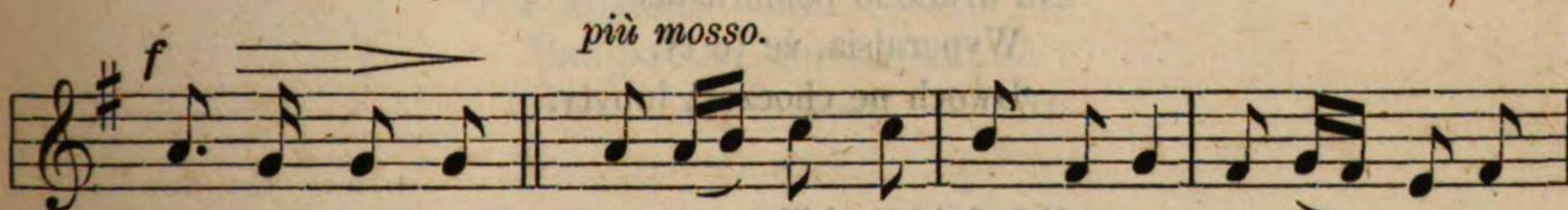
Голосъ.

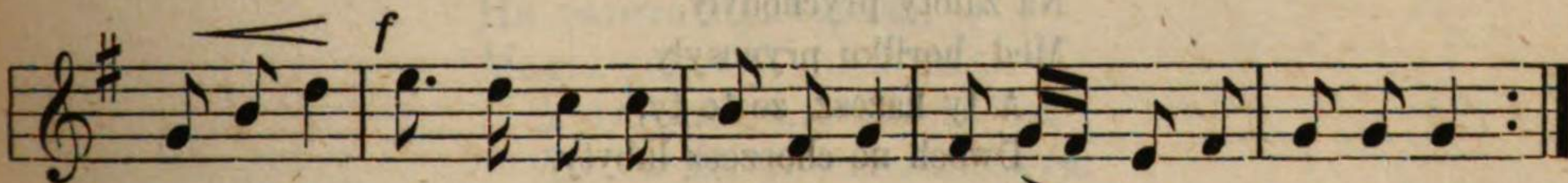
На що ме-не за-чі-па-єшъ? Ко-ли сво-ю

ми-лу ма-єшъ; що день ин-ший при-ся-га-єшъ, твою ру-ку

від-да-ва-єшъ. Я не хо-чу такъ, якъ ти, по двоохъ ра-зомъ

лю-би-ти. Я не хо-чу такъ, якъ ти, по двоохъ ра-зомъ лю-би-ти!

Сусіда мені казала,
Що відъ тебе перстінъ мала,
Гандзі бинду обіцявесь,
Насті вінець відобравесь.

Я не хочу такъ, якъ ти,
По двоохъ разомъ любити.

Люди мені говорили,
Що зъ тобою вь світь ходили;
Вь кожнімъ містечку новая,
Виглядає тя милая.

Я не хочу такъ, якъ ти,
По двоохъ разомъ любити,

Вь корчмі зъ чужими гуляєшъ!

Свою милу забуваєшъ;

Любці твої кажуть люди,

Колись зъ тобою нужда буде.

Я не хочу такъ, якъ ти,

По двоохъ разомъ любити,

Otwit chłopcia.

Wżeś neboho wse skazała,
 Szczoś de czuła, szczoś de mała,
 Do swarki mene wzywajesz,
 A o swojm zabuwajesz.

Wże ja znaju, szczo i ty,
 W mijesz po dwóch lubyty.

Prypomny se Ilka swata,
 Hrycia, Kubu i Kindrata;
 Wsi nezabud' twoju majut',
 Szczirist' twoju wysławljaut'.
 A ty każesz, że to ty,
 Dwoch ne chcesz lubyty.

Bude tomu nedil kilka:
 W deń wesila brata Ilka,
 To odnomu ruku dałaś,
 Na druho pomorhałaś.
 Wyperajsia, że to ty,
 Dwoch ne chcesz lubyty.

Zabułaś wże kilka razy,
 Proć, Mekita, Atanazy,
 Na zaloty prychodyły,
 Med, horilku prynosyły.
 A ty każesz, że to ty,
 Dwoch ne chcesz lubyty.

Sam Arendar i muzyka,
 Narajut' tia czołowika;
 Bo chłopci z toboju hulajut'
 I wse myto propywajut'.
 Wyperajsia, że to ty,
 Ta ne lubysz zwodyty.

Możeb' swarky buło hodi, —
 Podaj ruku żyjmo w zhodi;
 Na Boha sia prysiahaju,
 Ze tia lublu i kochaju.
 A tak budem, ja i ty,
 Na wiki sia lubyty.

Отвітъ хлѣпця.

Вжесь небого все сказала;
 Щось де чула, щось де ма́ла,
 До сварки мене, взиваєшъ,
 А о своїмъ забуваєшъ.
 Вже я знаю, що і ти,
 Вь мієшъ по двохъ любити.

Припомни се Ілька свата,
 Гріця, Кубу і Кіндрата;
 Всі незабудь твою мають,
 Щірість твою виславляють.
 А ти кажешъ, же то ти,
 Двохъ не хочешъ любити.

Буде тому неділь кілка;
 Вь день весіля брата Ілька,
 То одному руку далась,
 На другого поморгалась.
 Випірайся, же то ти,
 Двохъ не хочешъ любити.

Забулась вже кілка рази,
 Проць, Мекіта, Атанази,
 На залёти приходи́ли,
 Медъ, горілку приноси́ли.
 А ти кажешъ, же то ти,
 Двохъ не хочешъ любити.

Самъ Арендаръ і музика,
 Нарають тя чоловіка,
 Бо хлѣпці зъ тобою гуляють
 І все мито пропивають.
 Випірайся, же то ти,
 Та не любишъ зводити.

Може-бъ сварки було годі,—
 Подай руку жиймо вь згоді:
 На Бога ся присягаю,
 Же тя люблю і кохаю.
 А такъ будемъ, я і ти,
 На вікі ся любити.

Persza Sotnia.

Druhy Desiatok.

No. 10.

„Czoho mene zaczipajesz?“

Dwojnaja piśnia

(z pid Samczyk na Wołyni.)

Hołos spiwaŭ Medard Szaszkiewicz.

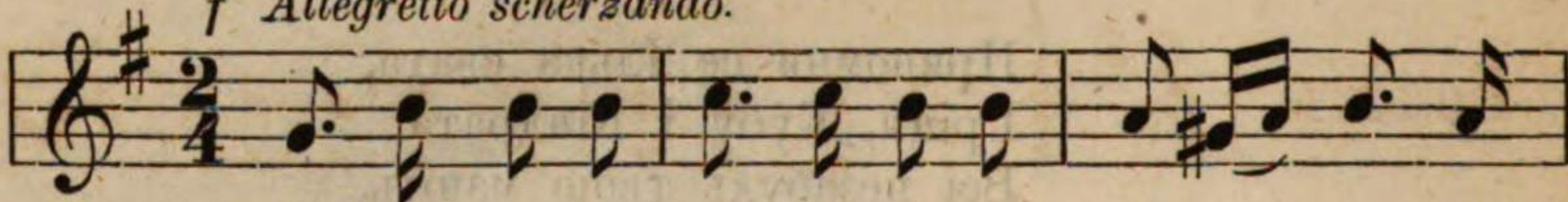
Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Diwczyna.

Swarka.

f Allegretto scherzando.

Hołos.

Czo - ho me - ne za - czi - pa - jesz? Ko - ły swo - ju

my - łu ma - jesz. Ja ne choczū tak, jak ty, po dwóch ra - zom lu - byty.

Szczo deń inszij prysiahajesz,
Twoju ruku widdajesz.

Ja ne choczū tak, jak ty,
Po dwóch razem lubyty.

Susida meni kazała,
Szczo wid tebe perstiń mała.

Ja ne choczū, &. &.

Handzi byndu obiciaweś,
Nasti wineć widobraweś.

Ja ne choczū, &. &.

Ludy meni howoryły,
Szczo z toboju w świt chodyły.

Ja ne choczū, &. &.

W koźdim misteczku nowaja,
Wyhladaje tia myłaja.

Ja ne choczū, &. &.

W korczmi z czużymy hulajesz!

A pro myłu zabuwajesz.

Ja ne choczū, &. &.

Lubci twoji, każut' lude,
Kołyś z tobou nuźda bude.

Ja ne choczū, &. &.

Перша Сотня.

Други Десятокъ.

No. 10.

„Чого мене зачіпаєшъ?“

Двойная пісня

(зъ підъ Самчикъ на Волинї.)

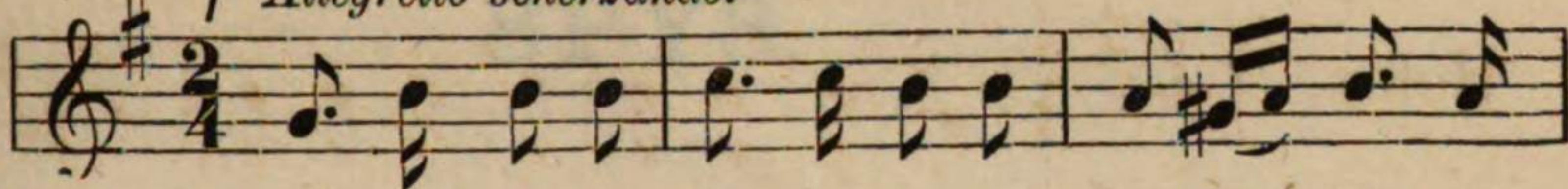
Голосъ співавъ Медардъ Шашкевичъ.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Дівчина. Сварка.

f Allegretto scherzando.

Голосъ.

Чо - го ме-не за - чи - па-єшъ? Ко-ли сво - ю

ми-лу ма-єшъ. Я не хочу такъ, якъ ти, по двохъ разомъ любити.

Що день иншій прїсягаєшъ,
Твою руку віддаєшъ.Я не хочу такъ, якъ ти,
По двохъ разомъ любити.Сусїда мені казала,
Що відъ тебе перстїнь мала.
Я не хочу, & &.Гандзі бинду обіцявєсь,
Настї вінець відокравєсь.
Я не хочу, & &.Люди мені говорили,
Що зъ тобою вь свїть ходили.
Я не хочу, & &.Вь кождїмъ містечку новая,
Виглядає тя мїлая.
Я не хочу, & &.Вь корчмі зъ чужими гуляєшъ!
А про мїлу забуваєшъ.
Я не хочу, & &.Любці твої, кажуть люде,
Колисє сь тобовъ нужда буде.
Я не хочу, & &.

№ 10.

"Родина наша"

Музыка

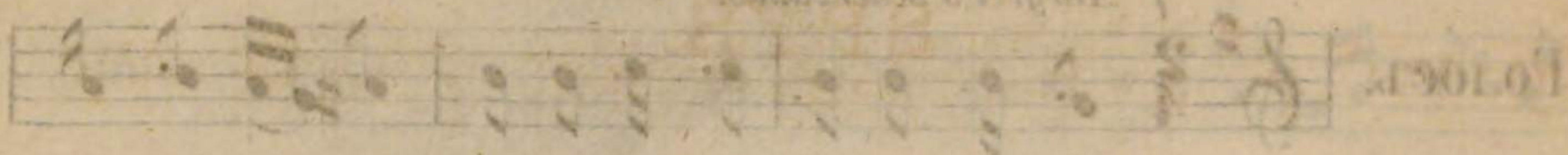
Слова

Текст песни

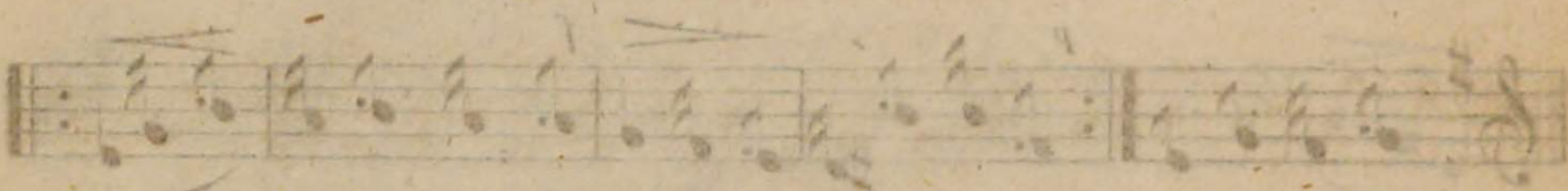
Слова

Музыка

Слова

Слова

Слова

w Lipscei, w druckarni Jul. Klinkhardta.

Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,

Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,

Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,

Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,

Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,

Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,

Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,
 Там, где родина наша,